

hanem megbízásából az építést vezető mérnök egyenliti ki az egyes munkásoknak, lényegileg ez az összeg is az ő bevételeinek tekintendő, úgy, hogy az ezen összeg után járó forgalmi adó lérovási kötelezettsége is őt terhelte.

A saját vállalatból a saját üzemben felhasznált anyagok értéke nem esik általános forgalmi adó alá. (Közigazgatási bíróság 2723/1924. P. sz.). Panaszos fél terhére azon az alapon lett az adó kivetve, mert mint takarmánykereskedő az üzemében tartott lovak takarmányozására felhasznált zab és széna értéke, mint adóalap után járó általános forgalmi adót le nem róta.

A kiszabás jogtalanságát vitató panaszt alaposnak elismerni és az adó törlését elrendelni kellett, mert az 1921: XXXIX. t.-c. §1. §-ának második bekezdése, valamint a 130.000/1921. számú pénzügyminiszeri utasítás 34. §. harmadik bekezdése szerint adózónak csak a saját vállalatából az adókievetési időszak tartama alatt elvett és a *saját háztartásában* felhasznált áruk pénzértékét rendeli az adóalaphoz hozzászámítani, a panaszos tehát mint terménykereskedő az általa az üzemében tartott lovak etetésére felhasznált zab és széna értéke után általános forgalmi adóval jogosan meg nem terhelhető, mert ez a takarmány nem a panaszos saját üzeméből vagy vállalatából származik, hanem azt a panaszos pénzért vásárolta és ez nem is a panaszos saját háztartásában lett felhasználva, hanem az az általa folytatott üzletnek olyan kiadását képezte, mely mint üzemi költség az adóalapba be nem vonható.

Ártéri árkokból kitermelt fa után általános forgalmi adó nem jár. (Közigazgatási bíróság 16876/1924. P. sz.). A pénzügyigazgatóság általános forgalmi adófizetési kötelezettséget állapított meg az ármentesítő társasággal szemben az ártéri árkokból eladott fák után. Az ezt megtámadó panasz alapos. Téves ugyan a panaszban elfoglalt álláspont, hogy az ármentesítő társaság általában forgalmi adómentes, mert bár az 1871. XXXIX. t.-c., de főleg az 1884: XIV. t.-c. és ez utóbbi indokolása alapján, az ily társaságok közécél szolgálnak, a forgalmi adófizetési kötelezettség, az utasítás 13. §-ának utolsó bekezdésében foglalt szabály szerint még a közécél intézményeket is terheli, ha kereseti tevékenységet folytatnak.

A jelen esetben azonban az ingatlanról eladott fa adókötelezettségét megállapítani nem lehetett, mert az adó alá vonás előfeltétele: erdőgazdaság, erdőüzem folytatására adat nincs, nem erdőterületről és illetve nem erdőüzemből, vagy erdőgazdaságból eredő, hanem az árkokból kivágott famennyiség után pedig forgalmi adó nem jár.

Az általános forgalmi adókötelezettség fennáll akkor is, ha az eladó olyan árut ruházott át, amely természetben nem ment át az ő birtokába. A csekk utján történt fizetés az adóalaphoz számítandó akkor is, ha a csekket utólag nem váltják be. (Közigazgatási bíróság 1283/1925. P. sz.). Indokok: A. m. kir. adóügyi utmutató és ellenőrző hivatal megtámadott határozata pótlólag általános forgalmi adót állapít meg, 1. a nagy tételekben vett és eladott liszt teljes eladási ára, 2. a R. étterem és büffetől a szállított pékáruk részben csekk, részben készpénz utján beszedett ellenértéke után.

A panaszos megtámadja a határozat ténymegállapítását, összességét és a jogelbírálás helyességét is.

A ténykérdésben panaszos azt vitatja, hogy hozzá lisztvétélár be nem folyt, hanem tőzsdén játszott, vagon-tételekben lisztet kötött le magának, de ezt át nem vette, hanem a kötlevélen alapuló jogát ruházta át és kapta a kötlevélneni és napi ár közti különbözetet és tényleges bevétele mint zsoldai nyereség, csak ez volt, ennek végösszege jóval csekélyebb, mint a megállapított alap és a hivatkozott előző beadványai szerint ez nem tartozik kereseti foglalkozása körébe, adó alá nem vonható és előző észrevételei szerint, a 2. csoportba tartozó tételek egy részénél a csekk még honorálva nincs, tehát nem adóköteles.